

ബഹുദൈവാരാധകരുടെ
ബാലിശ വാദങ്ങൾ

بطلان دعوى المشركين

തയ്യാറാക്കിയത്

ശമീർ മദീനി ശ്രീമൂലനഗരം

بقلم الشيخ / شمير بن محمد المدني

راجعها / دكتور محمد اشرف المليباري [المدينة المنورة]

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد

وتوعية الجاليات بينبع الصناعية

هاتف : 04 321 0777 - فاكس : 04 396 0333

Islamic Propagation,
Guidance & Communities Office,
Yanbu Al-Sinayiah

Tel : 04-321-0777 / Fax : 04-396-0333

shameermadeeni@gmail.com

أخي الداعم للمكتب : هذا سهم من سهامك

نفع الله به ونفع به قارئه

MAL - 001

اللغة المليبارية

നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തെ ചെറുതും വലുതുമായ ഓരോ വസ്തുക്കളും കൃത്യവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ഒരു നിയമമനുസരിച്ചാണ് ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ വ്യവസ്ഥകൾ മുതൽ സൂര്യ ചന്ദ്രാന്തിനക്ഷത്രങ്ങൾ വരെ ഈ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതായി കാണാം. സൃഷ്ടികർത്താവും സംരക്ഷകനുമായ ഏക ദൈവത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഇവ യൊക്കെയും.

പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു.

“ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ഭൂമിയിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ തന്നെയും (പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.) എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?” (51:20, 21)

ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വ്യവസ്ഥാപിതമല്ല, മറിച്ച് പല കുഴപ്പങ്ങളുമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക.

“ആകാശഭൂമികളിൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത വല്ല ദൈവങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് രണ്ടും തകരാറാകുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അർശിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹു, അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം എത്ര പരിശുദ്ധനാകുന്നു!” (21:22).

പക്ഷെ, ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ള മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആ സൃഷ്ടികർത്താവിനെ വിട്ട് മറ്റു പല സൃഷ്ടികളെയും തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരായി സ്വീകരിക്കുന്നു. ദൈവികമായ പ്രമാണങ്ങളെ കൈവിട്ടു അത്തരക്കാർ തങ്ങളുടെ ഈ ബുദ്ധിശൂന്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നിരവധി മുടന്തൻ

ന്യായങ്ങൾ നിരത്താറുണ്ട്.

സാക്ഷാൽ ദൈവമായ സൃഷ്ടികർത്താവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കാനുള്ള മധ്യവർത്തികളാണിവരെന്നതാണ് ഇത്തരക്കാരുടെ ഒരു വിശദീകരണം. അറേബ്യൻ ബഹുദൈവാരാധകരുടെ ഈ ന്യായീകരണത്തെ ഖുർആൻ പരാമർശിക്കുന്നത് കാണുക.

“അറിയുക: അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാകുന്നു നിഷ്കളങ്കമായ കീഴ്വണക്കം. അവന്നു പുറമെ രക്ഷാധികാരികളെ സ്വീകരിച്ചവർ(പറയുന്നു:) അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ ഞങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാക്കിത്തരാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നത്. അവർ ഏതൊരു കാര്യത്തിൽ ഭിന്നത പുലർത്തുന്നുവോ അതിൽ അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നൂണയനും നന്ദി കെട്ടവനുമായിട്ടുള്ള വനാരോ അവനെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല; തീർച്ച” (39:3).

നമ്മോട് അങ്ങേയറ്റം സമീപസ്ഥനും നമ്മുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവുമെല്ലാം കൃത്യമായി അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്നാണ് ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. “നിന്നോട് എന്റെ ദാസന്മാർ എന്നെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ (അവർക്ക് ഏറ്റവും) അടുത്തുള്ളവനാകുന്നു (എന്ന് പറയുക.) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാൻ ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ

ആഹ്വാനം അവർ സ്വീകരിക്കുകയും എന്നിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവർ നേർവഴി പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്” (2:186). അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവനിലേക്ക് അടുക്കാനും അവനെ ആരാധിക്കാനും അവന്റെ അടിമക്ക് മറ്റൊരാളുടെ മധ്യസ്ഥം ആവശ്യമില്ല. മനുഷ്യരുടെ മാതൃകാപുരുഷന്മാരായി ദൈവം തമ്പുരാൻ അയച്ച പ്രവാചകന്മാരഖിലവും ആ ദൈവത്തോട് നേരിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും അവൻ മാത്രം ആരാധനകളർപ്പിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു മധ്യവർത്തിയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവരത് പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

മറ്റു ചിലരുടെ ന്യായം “ഞങ്ങളുടെ കാക്കക്കാരണവന്മാരായി ചെയ്തു പോന്ന സംഗതികളാണ് ഇതൊക്കെയും, ഇത് കയ്യൊഴിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല” എന്നതാണ്. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ജനതയടക്കമുള്ള പല ബഹുദൈവാരാധകരും പറഞ്ഞത് ഈ ന്യായമായിരുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു.

“ഇബ്റാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തവും അവർക്ക് നീ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക. അതായത് നിങ്ങൾ എന്തോന്നിനെയാണ് ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് തന്റെ പിതാവിനോടും തന്റെ ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹം ചോദിച്ച സന്ദർഭം. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ചില വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും അവയുടെ മുമ്പിൽ ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവരത് കേൾക്കുമോ? അഥവാ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപ

കാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുമോ? അവർ പറഞ്ഞു: അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (26:69-74).

പിതാക്കന്മാരെയല്ല പ്രമാണങ്ങളെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടത് എന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കുകയാണ് ഇക്കൂട്ടർ. അഥവാ പിശാച് അവരെ മറപ്പിച്ചു കളയുന്നു.

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ നിങ്ങൾ പിന്തുടരു എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ എന്തോന്നിൽ നിലകൊള്ളുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടുവോ അതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ പിന്തുടരുക എന്നായിരിക്കും അവർ പറയുക. പിശാച് ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിലേക്കാണ് അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതെങ്കിൽ പോലും(അവരതിനെ പിന്തുടരുകയോ?)” (31:21).

ഭൗതികലോകത്തെ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങളിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ നടപടികളേക്കാൾ ഉചിതവും ഉത്തമവുമെന്ന് കണ്ടത് സ്വീകരിച്ചവരാണ് നാം. എന്നിരിക്കെ ദൈവികമായ മാർഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നിടത്ത് ഈയൊരു ‘പാരമ്പര്യവാദം’ എങ്ങനെ ന്യായമാകും നമുക്ക്? ചൂർത്തൻ ചോദിക്കുന്നത് കാണുക.

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റി ജീവിക്കുക എന്ന് അവരോട് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചതായി കണ്ടതേ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയുള്ളൂ എന്നായിരിന്നു

അവർ പറയുന്നത്. അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊന്നും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കാത്തവരും നേർവഴി കണ്ടെത്താത്തവരുമായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും അവരെ പിൻ പറ്റുകയാണോ?” (2:170).

അതിനാൽ ദൈവദൂതൻമാരായ മഹത്തുക്കളുടെ പാതയാണ് നാം പഠിച്ചറിഞ്ഞ് പിൻപറ്റേണ്ടത്. അതാണ് വിശുദ്ധവും സുരക്ഷിതവുമായ പാത. അവരൊരിക്കലും ബഹുദൈവാരാധകരോ വിഗ്രഹപൂജകരോ ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച് കറകളഞ്ഞ ഏകദൈവാരാധകരും അതിന്റെ പ്രചാരകരുമായിരുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു.

“ഞാനല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കൂ എന്ന് ബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു ദൂതനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല” (21:25).

എന്നാൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് യാതൊരു രേഖയുമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ശാശ്വതമായ പരലോകനഷ്ടം മാത്രമായിരിക്കും അതിലൂടെയുണ്ടാവുക.

“വല്ലവനും അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റ് വല്ല ദൈവത്തേയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിന് അവന്റെ പക്കൽ യാതൊരു പ്രമാണവും ഇല്ല തന്നെ- അവന്റെ വിചാരണ അവന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ചു തന്നെയായിരിക്കും. സത്യനിഷേധികൾ വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല; തീർച്ച” (23:117).
